

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/180/2019
Identifikačné číslo spisu: 4215214623
Dátum vydania rozhodnutia: 15.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4215214623.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Viery Petrikovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobkyne: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., Z. XX, právne zastúpená Mgr. Elenou Szabóovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Hlavné nám. 7, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Dobrovičova 12, IČO: 00156621, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 10C/487/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. mája 2019 sp. zn. 5Co/136/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Komárno rozsudkom zo dňa 20. novembra 2017, č. k. 10C/487/2015-119 zamietol žalobu a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.2. Rozhodnutie o spore súd prvej inštancie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ust. § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“).

1.3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa videla nesprávny úradný postup v tom, že bolo porušené jej predkupné právo, ktoré uplatnila svojim listom zo dňa 12.05.2014 adresovaným Okresnému úradu Komárno, pozemkovému a lesnému odboru v konaní o jednoduchých pozemkových úpravách. Prvoinštančný súd konštatoval, že správny orgán v konaní o pozemkových úpravách nebol oprávnený skúmať a riešiť uplatnenie predkupného práva, keďže v konaní o pozemkových úpravách nedochádza k prevodu spoluvlastníckeho podielu na základe zmluvy o prevode podielu spoluvlastníka na tretiu osobu, ale k usporiadaniu vlastníckych a užívacích pomerov vyrovnaním vo forme pozemkov, alebo vyrovnaním v peniazoch. Správne orgány nie sú oprávnené skúmať realizáciu predkupného práva ani

vyvodzovať za jeho porušenie sankciu. Ak sa žalobkyňa domnieva, že došlo k porušeniu ponukovej povinnosti prevádzajúceho spoluvlastníka voči nej ako oprávnenej z predkupného práva, jediný orgán, ktorý môže autoritatívne zjednať nápravu, je súd, teda nie orgán štátnej správy v oblasti pozemkových úprav. Ak je predkupné právo uplatnené pred správny orgánom, tento nemohol svojím rozhodnutím suplovať zvrchovanú právomoc súdu v tejto veci. Jediným správny postupom správneho orgánu v takomto prípade bolo odkázať účastníka správneho konania, ktorý sa cíti byť poškodený na svojich právach na súd, ako to vyplýva zo zápisnice z prerokovania námietky podanej účastníkom projektu pozemkových úprav zo dňa 23.07.2014, správny orgán aj urobil. Na základe uvedeného súd konštatoval, že správny orgán pri uplatnení predkupného práva žalobkyňou nepochybil, preto k nesprávny úradný postup nedošlo.

1.4. Skonštatoval, že žalobkyňa namietala nezákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej moci vo veci vlastnícky pod č. 20 (žalobkyne) v jednoduchých pozemkových úpravách v katastrálnom území obec D. pod č. 2011/00287-2 zo dňa 19.05.2011, konečným výsledkom ktorých bolo rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 4305/2014-430 zo dňa 23.09.2014 a nezákonnosť videla v porušení príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o predkupnom práve. Z pripojeného spisového materiálu Okresného úradu Komárno č. sp. OU-KN-PLO-2014/00094 a Okresného úradu Nitra č. sp. OU-NR-OOP4-2014/034779 považoval súd za preukázané, že Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát pôdohospodárstva rozhodnutím č. OUNR-OOP4-2014/34779-2/MM zo dňa 12.08.2014 námietkam žalobkyne proti projektu pozemkových úprav a výpisu z rozdeľovacieho plánu nevyhovel. Toto rozhodnutie bolo po podanom odvolaní žalobkyňou potvrdené ako vecne správne rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 4305/2014-430 zo dňa 23.09.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2014. Proti tomuto rozhodnutiu zo zákona nebolo prípustné odvolanie, avšak v zmysle § 247 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného v čase vydania rozhodnutia bolo preskúmateľné súdom. Možnosť súdneho prieskumu tohto rozhodnutia správneho orgánu však žalovaná nevyužila, žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu žalobkyňa nepodala. K zmene ani zrušeniu tohto rozhodnutia správneho orgánu nedošlo. Uzavrel, že nebola splnená základná podmienka stanovená v § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. na to, aby mohlo dôjsť k vzniku nároku na náhradu škody za nezákonné rozhodnutie, keďže rozhodnutie Okresného úradu Nitra č. OUNR-OOP4-2014/34779-2/MM zo dňa 12.08.2014 bolo potvrdené ako vecne správne rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 4305/2014-430 zo dňa 23.09.2014, ktoré nebolo žiadnym orgánom pre nezákonnosť zmenené ani zrušené.

2.1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 22. mája 2019 sp. zn. 5Co/136/2018, rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (prvý výrok) a žalovanej voči žalobkyňi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania (druhý výrok).

2.2. Odvolací súd preskúmaním obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne a správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil na základe aplikácie ustanovení príslušných právnych predpisov a následne správne rozhodol o podanej žalobe žalobkyne tak, že ju ako nedôvodne podanú zamietol.

2.3. K odvolacej výhrade, že súd postupom podľa CSP neaplikoval dostatočne ust. § 151 CSP a nevychádzal z nepopretých skutočností tvrdých žalobkyňou, odvolací súd uvádza, že v tomto prípade o uvedenom nesprávny postupe nemožno uvažovať, pretože z jednotlivých podaní žalovanej bez pochyb vyplýva, že rozporovala aj existenciu základu nároku žalobkyne na náhradu škody, preto aj v rovine účinného popretia skutkových tvrdení žalobkyne bolo možné tieto vyhodnotiť ako dôvodné. Navyše zákonodarca v prechodných a záverečných ustanoveniach, konkrétne v § 470 ods. 2 CSP stanovil, že popretie skutkových tvrdení sa nepoužije, v konaniach začatých do účinnosti CSP, slovami, že „ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany“. Odvolací súd konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala v konaní základ jej nároku spočívajúci v nezákonnom rozhodnutí, resp. postupe orgánov konajúcich v pozemkových úpravách. Zdôraznil, že rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 4305/2014-430 zo dňa 23.09.2014 nie je ani rozhodnutím podľa § 6 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu, pretože neexistuje

zjavná pochybnosť o tom, že orgán (vtedy) konajúci vo veci pozemkových úprav, ktorý bol pôvodcom žalobkyňou tvrdeného nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu, nemal právomoc vo veci konať.

2.4. Odvolací súd skonštatoval, že podstatu dôvodov nesprávneho úradného postupu a nezákonných rozhodnutí nemožno založiť na tvrdení, že bolo porušené predkupné právo činnosťou orgánu verejnej moci, čo malo založiť nesprávny úradný postup. Poukázal na znenie § 1 zák. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách a uzavrel, že podstatou pozemkových úprav je usporiadanie napr. rozdrobeného alebo mnohospoluvlastníckeho pozemkového spoločenstva na určitom území tak, aby sa dosiahlo racionálne usporiadanie. Vo svojej podstate takéto usporiadanie zákonne nevylučuje založenie vzniku, zmeny a tiež zániku vlastníckych a iných vzťahov k pozemkom. Nejde však o súkromnoprávne scudzovanie (predaj, darovanie alebo výmena) nehnuteľností s výlučnou a suverénnou vlastníckou vôľou subjektu nakladať s nehnuteľnosťou, ale ide o koordinované a ciele aktivy subjektov participujúcich na takých úpravách, vrátane štátu, prostredníctvom orgánov verejnej moci a vo verejnom záujme.

3.1. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie zmenil, alternatívne aby rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.2. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ a ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

3.3. V dovolaní uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a tiež že odvolací súd v spojení so súdom prvej inštancie im nesprávnym procesným postupom znemožnil uplatnenie im patriacim procesným právam v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Právne otázky, ktoré doposiaľ v praxi dovolacieho súdu neboli riešené vymedzila nasledovne:

I. Je správny orgán pri vykonávaní jednoduchých pozemkových úprav povinný rešpektovať predkupné právo podielového spoluvlastníka parcely, ktorá spadá do obvodu pozemkových úprav a umožniť mu , ak to okolnosti dovoľia, jej uplatnenie.

II. Je nemožnosť podielového spoluvlastníka pozemku, ktorý spadá do obvodu pozemkových úprav v zmysle zák. č. 330/1991 Zb. uplatniť predkupné právo zásahom do ochrany už práv nadobudnutých, resp. nadobudnutých v dobrej viere.

III. Je absencia právnej úpravy uplatnenia (rešpektovania) predkupného práva v zákone č. 330/1991 Zb. dôvodom hodným osobitného zreteľa, ako je definovaný v § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ako dôvod hodný osobitného zreteľa. Je súd povinný túto okolnosť v takomto prípade posúdiť ex offio a vysporiadať sa s uplatnením alebo neuplatnením v rozhodnutí?

3.4. Dovolateľka v dovolaní namietala absenciu dôkladného vysvetlenia postupu súdu v odôvodnení rozhodnutia, osobitne v situácii absencie detailnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na rozhodovanú vec. Výtýkala odvolaciemu súdu, že jeho odôvodnenie rozhodnutia je len formálne, neposkytujúce vysvetlenie výroku rozhodnutia, je nepresvedčivé a nevysporadúvajúce sa so všetkými námietkami. Napokon tiež namietala, že súd neuviedol svoje predbežné právne posúdenie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, a preto navrhla dovolanie zamietnuť.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava všetkých skutočností a právnej argumentácie uvedenej v dovolaní.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) (ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

7. Dovolateľka tvrdila prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie

súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. V danom prípade dovolateľka namietala nesprávne posúdenie, keď mala za to, že správny orgán pri vykonávaní jednoduchých pozemkových úprav bol povinný rešpektovať jej predkupné právo podielového spoluvlastníka parcely, ktorá spadá do obvodu pozemkových úprav a umožniť jej jeho uplatnenie.

9. Pozemkové úpravy (hospodársko-technické úpravy pozemkov, komasácia) sú historicky vzniknutým inštitútom, ktorý si vyžiadal pohyb vlastníctva pozemkov v druhej polovici 19. storočia ako platformu na organizované plošné usporiadanie pozemkovej držby a vlastníctva mimo justičnú - súkromnoprávnu sféru, s väčším alebo menším uplatnením verejnoprávnych prvkov. Považuje sa za najoptimálnejšiu metódu pre riešenie aj súčasných úloh, ktoré sú spojené s obnovou výkonu a usporiadaním pozemkového vlastníctva. Pre nevyhovujúcu právnu úpravu bol 12. júla 1991 prijatý zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len zákon). Základným cieľom tejto právnej úpravy je funkčne účelné usporiadanie vlastníctva pozemkov a ostatného nehnuteľného poľného majetku v území, ktorého organizácia je daná agroekologickým potenciálom krajiny - požiadavkami ochrany a tvorby životného prostredia, efektívnym využívaním pôdneho fondu a rozvíjania jeho krajnotvorných a iných nevýrobných funkcií. Princípom pozemkových úprav je na jednej strane, že náhradné pozemky spravidla nie sú totožné s vloženými pozemkami, na druhej strane vlastník nemôže byť ukrátený na svojom práve. Tieto dve stránky zákonodarca skĺbil ocenením všetkých pozemkov v riešenom území i podielov jednotlivých vlastníkov na ňom a ich spätným plošným i vyjadrením a následným vyrovnaním, ktorých pravidlá sú upravené v § 11 zákona. Príprava a vykonanie pozemkových úprav prebieha podľa všeobecnej úpravy správneho konania, pričom špecifická problematika pozemkového vlastníctva je obsiahnutá v zákone.

10. Pre postup príslušného orgánu štátnej správy teda platí zákon ako zákon špeciálny. Predkupné právo ako inštitút súkromného práva ustupuje do úzadia v prospech záujmu verejnému. Tento záujem spočíva vo vytvorení pozemkového vlastníctva, ktoré v spojení s ostatným nehnuteľným poľnohospodárskym a lesným majetkom s ním súvisiacim v danej lokalite bude priestorovo racionálne, bude slúžiť funkciám poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickým hľadiskám moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpore rozvoja vidieka, a bude v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability.

11. Správny orgán pri vykonávaní pozemkových úprav vytvára nové priestorové usporiadanie pozemkov na určitom území, ktoré nevylučuje vytvorenie nových vlastníckych vzťahov. Ustanovenie § 6 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je neaplikovateľné, pretože upravuje využitie opravných prostriedkov ako jeden z predpokladov pri splnení ktorých možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej protiprávnym, resp. nezákonným rozhodnutím, o čo v danej veci nešlo.

12. Súdy v základnom konaní nezistili v postupe správneho orgánu v súvislosti s aplikáciou predkupného práva žalobkyne pochybenie, správne vyriešili nastolené právne otázky, a preto je dovolanie nedôvodné.

13. Dovolateľka tiež namietala, že súd neoznámil predbežné právne posúdenie a odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je formálne, nepresvedčivé a že sa nevysporiadal so všetkými námietkami. Dovolací súd preto, vychádzajúc z obsahu dovolania, skúmal existenciu tzv. vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Ak totiž dovolanie z dovolacieho dôvodu uvedeného v § 420 CSP smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, potom existencia tohto dôvodu, t. j. existencia niektorej z vád uvedených v tomto ustanovení (spôsobujúcich tzv. zmätočnosť rozhodnutia) neznamena len splnenie podmienky prípustnosti dovolania, ale zakladá bez ďalšieho aj jeho dôvodnosť.

14. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

15.1. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

15.2. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Súčasťou práva na spravodlivý súdny proces nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

16. Pokiaľ ide o námietku, že súd porušil ustanovenie § 181 ods. 2 CSP a neuviedol svoje predbežné právne posúdenie, dovolací súd poukazuje na č. l. 112 spisu, kde je v zápisnici o pojednávaní konanom dňa 20.11.2017 uvedené stanovisko súdu prvej inštancie k skutkovým tvrdeniam strán, navrhovaným dôkazom ako aj predbežné právne posúdenie. Táto námietka je teda nedôvodná.

17. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonné kritériá v zmysle ustanovenia § 393 CSP. V reakcii na dovolacie argumenty dovolateľky dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil podľa predstáv dovolateľky, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, pričom to rozhodne nie je tento prípad. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci v zásade nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Do úvahy preto neprichádza ani relevantnosť námietky, že súd prvej inštancie nedostatočným odôvodnením rozhodnutia dovolateľom znemožnil, aby uskutočňoval im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06).

18. Odvolací súd vo svojom odôvodnení skonštatoval, že sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (bod 24. - 27. rozsudku). K námietkam uvedeným v odvolaní sa osobitne zaoberal.

18.1. K námietke dovolateľky, že v odôvodnení odvolacieho súdu absentuje vyporiadanie sa s otázkou porušenia predkupného práva činnosťou žalovanej, dovolací súd poukazuje na body 39. - 41. rozsudku odvolacieho súdu, kde túto problematiku náležite objasnil.

19. Dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľkou, posudzujúc jej dovolanie aj podľa

obsahu (§ 124 CSP) dospel k záveru, že je daná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, ale dovolanie ani z tohto dovolacieho dôvodu nie je dôvodné. Dovolací súd v konaní pred súdmi nižších inštancií vadu zmätočnosti, ktorá by bola porušením práva žalobkyne na spravodlivý proces nezistil. Výrok rozsudku odvolacieho súdu korešponduje s jeho odôvodnením, je medzi nimi vecná aj logická súvislosť. Dovolací súd preto dovolanie podľa § 448 CSP zamietol.

20. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 rovnakého zákona. V dovolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, ktorej však v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto jej dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

21. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.